

Wintertijd wateroverlast

Linden lag in het overstromingsgebied van de Beerse overlaat. De Maas kon al in oude tijden te weinig water afvoeren en daarom werkten bijna gedurende eeuwen de Beerse overlaten. Al naar gelang de Maas een hogere stand kreeg (meestal in de wintermaanden) vloeide er meer water door de Beerse Maas af en werd een groot oppervlakte onder water gezet. De broekgronden van Cuijk, Linden en Gassel overstroonden als eersten, het Maaswater stroomde richting Grave verder naar het westen tot aan 's-Hertogenbosch.

De Beerse Maas heeft jarenlang veel waterellende veroorzaakt. Waterrampen en dijkdoorbraken waren er in de winter van 1819-1820 en vooral de winter 1925-1926.

In 1942 werd de Beers Maas definitief bedwongen en behoorde de wateroverlast definitief tot het verleden. Het standbeeld van de drie dijkwerkers van Peter Roovers bij de kerk van Beers herinnert hieraan.

Vóór de oorlog was in de winter een bootje vaak het enige vervoermiddel voor Lindenaren. Linden moet dan ook in de wintertijd soms een desolate plek zijn geweest. Ook voor de geestelijke stand, zoals we kunnen vernemen uit de brieven van pastoor Bogaers (pastoor te Linden 1852-1858).

In september 1852 kwam priester-seminarist Manders naar Linden tot groot genoegen van iedereen zoals uit de brief van 17 september 1852 van pastoor Bogaers blijkt:

‘De heer Manders, die hier ruim veertien dagen heeft doorgebracht, bevalt mij goed en aan onze boerkens ook, zij noemen hem reeds “onzen kapellaan” en gaan daar groot op. Het zal in de winter toch te eenzaam zijn hier alleen met een meid te zitten, van alles afgesloten. Ik wenste dus dat Monseigneur de heer Manders voor assistent alhier geliefde te benoemen. Hij zal bij mij noch honger, noch dorst, noch koude lijden, maar verder zal er ook niets overschieten...’

‘Linden, 20 januari 1853.

...Zodra het enigszins doenlijk is, zal ik met een bootje naar Beers laveren, thans met de harde wind en slecht gereedschap is het gevaarlijk. Tussen hier en Beers-Grave-Gassel is één zee. ’t Is in Groot-Linden nooit mooi, maar sedert enige dagen is het er akelig. Men zegt, dat dit somtijds duurt tot Pasen. In Beers is het in het dorp nog slimmer dan hier. ’t Is maar goed dat ik hier ben gebleven.’

‘Linden, 27 december 1853

Monseigneur had hem gevraagd of hij verlangt dat zijn assistent de heer Manders gepromoveerd wordt. Hij antwoordt dat hij niet wenst van hem af te zijn, want hij heeft hem altijd en in alles goed voldaan. Ook gelooft hij niet dat Manders het in Linden moe is. Besluit Monseigneur hem weg te nemen dan zou hij niet graag alleen blijven want hij schrijft “Ik ben het gezellige leven van jeugd af aan gewoon geweest en al kan ik de dag en de lange avond zeer goed en nuttig doorbrengen, moet ik toch aan tafel en nu en dan aanspraak hebben. Ja monseigneur, ik verklaar het zonder omwegen, liever wilde ik mijn honorable ontslag vragen als met een meid alleen te zitten huizen.”

‘Linden 5 januari 1855.

Het water is weer wat gevallen en van heden kan onze brievenbesteller weer geregeld met de laarzen naar Cuijk sukkelen. Wij hebben er anders erg in gezeten en in 10 dagen had ik geen courant ontvangen.’

(Uit het boek Linden Groot en Klein, samengesteld door Angeline van der Donk en Antoon Donkers)